

Jaime Pahissa

DE LA REAL ACADEMIA DE BELLAS ARTES DE SAN FERNANDO
CALLE PTE. LUIS SAENZ PEÑA, 141 - 2º D
BUENOS AIRES

Mar del Plata 14 de gener de 1963

T. E. 45 - 0619

Mestre Lluís Ma. Millet

Estimat amic i company d'art. Encara guardo en el cor les atencions rebudes dels amics de Barcelona i molt especialment per Vd. i el seu meravellós Orfeó que jo, de molt jove, quasi quan es va fundar, ja seguia amb admiració les seves actuacions. L'havia sentit a la plaça de Sant Just, i recordo haver assistit al concert del Teatre Principal quan varen estrenar la Senyera: l'estandart i l'himne del seu pare, que era també amic meu.

M'ha donat molta satisfacció la seva carta. El felicitó pels èxits obtinguts tant en l'execució de la "Missa Solemnis" com en els concerts per Itàlia i França. Les interpretacions corals del seu Orfeó no tenen igual en cap altre agrupació vocal del món. "El Pessebre" de Casals ¿també el va cantar l'Orfeó Català? En Casals es un músic d'alta qualitat. No cal dir com concertista i interpret: es el primer. Potser com compositor es una mica innocent.

En quan a les meves obres **chorals** en les mans de vosté i dels seus cantors guanyaran nova vida. He rebut la seva carta estant a Mar del Plata, el magnífic lloc d'estiu de l'Argentina, on passo, amb l'esposa i fills una temporada de vacances. A fi de més serem ja a Buenos Aires i li resoldré tot el referent als papers per a les meves obres. Trovo molt bé el que em diu sobre la traducció de "Las mozas del lugar": realment el tema recorda el d'una cançó popular catalana. Li estimo molt la seva bona, i valiosa, opinió sobre les meves obres. Desde Buenos Aires li enviaré còpies d'alguns altres chors que no son encara editats.

Amb aquesta carta van unes notes, un autògraf que, com cada any, envio com a felicitació per les festes nadalenques; rebí'l amb la voluntat meua i de la meua esposa per un bon benestar en l'any que comença.

A l'arribar a Buenos Aires de tornada de Barcelona, la Margarida Xirgu em va encarregar la música d'escena per a l'obra "Peribáñez y el Comendador de Ocaña" per a ésser representada al Teatre Municipal de Montevideo, amb motiu de la celebració del quart centenari del naixement de Lope de Vega. Per a la seva estrena varem ser a la capital de l'Uruguay, on vaig donar, a més, dues conferències a la Universitat i tres per Radio El SODRE. La música per a l'obra de Lope va ser molt ben rebuda i com que s'en varen donar més de cinquanta representacions, i a l'Uruguay el pesos son pesos or, el resultat econòmic també va ser bo. I en el mes d'agost varem anar a Santiago de Chile, on l'Orquestra Filarmònica d'aquesta ciutat, en un concert, va tocar dues obres meues, una de les quals vaig dirigir jo. També vaig donar una conferència en la Universitat i una altre per a la

R9477

prensa i els músics.

Molt greu m'ha sabut no poder tornar a Barcelona aquesta ~~temporada~~ temporada, tan per no poder reveure als amics i la terra sempre anyorada, com pel fet de no rependre-s, al Liceu -on, quasi, avans era la casa meva- la meva ópera "La Princesa Margarida". Quan vaig rebre la carta de l'empresari fent-me saber el motiu -la mort d'en Toldrà- era ja molt avançada la temporada, i fins llavors, no havia jo tingut cap notícia respecte la representació. Aixó ja m'extra-nyava, de tal manera que vaig creure que la trista causa va servir d'excusa per a no posar en escena la meva obra. I aixis ho vaig contestar a l'empresari. Espero que algun dia desapareixin aquestes petiteses que enterboleixen la vida superior del mon de l'art. I, de totes maneres no penso tardar massa temps a tornar a abraçar als meus bons amics, i en particular els de l'Orfeó Catalá, desde en Saperas als cantaires tots, i al davant d'ells a vosté en Lluís Maria Millet, el seu mestre insubstituible.

Una abraçada del seu amic

Jordi Pàmies